

vigske Tjenestemænd. Det 'er jo dette, det foreliggende Lovforslag i nogen Grad tilsigter. Lovforslaget bringer imidlertid — som fremhævet af den ærede foregaaende Taler (J. P. Nielsen) — Bestemmelserne i den almindelige Tjenestemandsløvs af 12. September 1919 § 1289 til Anvendelse, hvorefter Tjenestemænd paa Tjenesterejser og ved midlertidig Udstationering modtager Time- og Dagpenge, for den første Maaned fulde Time- og Dagpenge og for den derefter følgende Tid Halvdelen, ikke som det ærede Medlem Hr. J. P. Nielsen vistnok ved en Fejltagelse sagde $\frac{2}{3}$. I Anledning af disse Bestemmelser vil jeg gerne bemærke, at det maaske kunde tages op til Overvejelse at bringe de fra 2den Zone eller fra sydligere tyske Egne tilflyttede Tjenestemænd paa lige Fod med de Nord fra tilflyttede kongerigske Tjenestemænd, men det er selvfølgelig et Spørgsmaal, der maa overvejes i det kommende Udvalg; det vil jo ogsaa i høj Grad være afhængigt af økonomiske Hensyn.

Med Hensyn til det foreliggende Lovforslags § 1 skal jeg tillade mig at spørge den højtærede Finansminister, hvad man her forstaar ved Begrebet: „hjemmehørende i de sønderjydske Landsdele eller det tidligere slesvigske Afstemningsomraades 2den Zone“. Det er jo bekendt, at der findes en hel Del i 1ste og 2den Zone fødte Slesvigere, som under det tidligere tyske Regime blev tvangsforflyttet til Holsten eller andre tyske Egne, og som har haft deres Virksomhed der i en lang Aarrække. Jeg gaar ud fra, at man her ved Ordene: „hjemmehørende i de sønderjydske Landsdele eller det tidligere slesvigske Afstemningsomraades 2den Zone“ forstaar alle saadanne Tjenestemænd, der stammer fra det tidligere Hertugdømme Slesvig, ligegyldigt hvorfra de maatte være tilflyttet og overgaaet i dansk Statstjeneste.

Lovforslaget § 1 bestemmer, at Fristen for Udbetalingen af Dagpenge begynder at løbe den 8. Juli 1920, ikke som i andre Tilfælde bestemt den 15. Juni, den egentlige Suverænetetsoverdragelsesdag; jeg formoder, dette foreslaas, fordi Overenskomsten om Suverænetetens Overdragelse til Danmark, der afsluttedes den 5. Juli 1920 i Paris, den Dag traadte i Kraft herhjemme.

Hvad § 2 angaar, vil jeg gerne henlede Opmærksomheden paa Bestemmelsen om, at de Personer, som Udbetalingen een Gang for alle er kommet til gode, skal ved

Lovens Ikrafttræden have beklædt vedkommende Stilling i det mindste 6 Maaneder og fremdeles beklæde den. Lærere og Lærerinder i Folkeskolen har hidtil været ganske udelukkede fra at faa Dagpenge. Fra de nordslesvigske Købstæders Lærerforeninger indkom der ved denne Rigsdagssamlings Begyndelse Andragender til Regering og Rigsdag om et ekstraordinært Stedtillæg, og dette begrundedes med de overmaade vanskelige økonomiske Forhold og i Særdeleshed de vanskelige Boligforhold, som var raadende ved Landsdelenes Indlemmelse i Danmark. Finansudvalget mente ikke at kunne gøre Indstilling om disse Andragender, da de ikke havde været hos Ministeren, men jeg hilser det fremsatte Lovforslags Fremkomst for dette Punkts Vedkommende med Anerkendelse og Glæde. Det vil sikkert være velkomment i alle de sønderjydske Lærerkredse, man her tilsigter at hjælpe. Jeg ser, at den højtærede Undervisningsminister desværre ikke er til Stede, men jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at mange af disse Lærere og Lærerinder først har modtaget deres Beskikkelse i Oktober, maaske endda betydeligt senere. Forhandlingerne i Skolekommissionen i Haderslev fandt i alle Tilfælde først Sted omkring den 20. September i Fjor, og der kunde vel saaledes være Grund til at undersøge, hvilke Konsekvenser den her satte Frist af 6 Maaneder vil medføre. Men disse forskellige Spørgsmaal vil formentlig bedst kunne overvejes i det kommende Udvalg, og jeg skal derfor ikke fordybe mig yderligere i Enkeltheder, men blot anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Fremme.

Rode: Lovforslaget tilsigter at raade Bod paa et ofte paapeget Misforhold, som har givet Anledning til Utilfredshed og berettiget Utilfredshed. Anledningen til Lovforslagets Fremkomst er vel at søge i en Forhandling i Finansudvalget, hvor Undervisningsministeren fremsatte Forslag om at yde en saadan Affindelsessum een Gang for alle til Lærere og Lærerinder indenfor Folkeskolen. Det blev da paapeget af et Medlem af Finansudvalget, det ærede Medlem Hr. Friis-Skotte, at det vist var ønskeligt, at denne Sag blev ordnet paa een Gang og ikke stykkevis ved en Bevilling, som kunde medføre, at Uligheden bevaredes paa dette Omraade. Denne Opfattelse fandt almindelig Tilslutning i Finansudvalget, og da det blev bekendt for Ministeriet, er Forholdet derefter blevet taget op til en almindelig samlet Drøftelse.